

ZE SCHILDERT
ZE SCHRIJFT

DANIE STAUT

schilderijen tekeningen

MARLEEN DE MAESSCHALCK

gedichten

danie.staut@hotmail.com

www.daniestaut.be - www.trillen-thrilling.be

Sneppenstraat 34 3010 Leuven

marleen.demaesschalck@gmail.com

Schoolbergenstraat 33 3010 Leuven

De werken en gedichten zijn tentoongesteld tijdens
Kunstroute Leuven in mei 2018.

Foto's Jan Van Bogaert. Vormgeving Pieter Stevens.

Website Peter Ariën.

ZWEM

Ik ZIE de vogels stijgen naar omhoog en dalen naar beneden Ik DROOM dat ik kan vliegen en ook duiken in het water Ik HOOR gefluister diep in de rivier en boven luid gesnater in mijn mijn ogen maar HOE al die VRAAG ZOEKEN boeken IETSIEPIET-grondig TATER en ik ZING en DUIK het diepe water in ik SLA mijn armen door de golven en SPRING de witte wolken in Ik KAN nu VLIEGEN heel alleen maar IK ZWEM toch liever SAMEN

Ik VOEL gegiechel mond en tranen in Ik WEET ZOVEEL stomweg niet vogels vlogen Ik het je en SAMEN we het op in dikke Ik WEET weer SIE meer na al dat zoeken ik LACH ik

Als alles anders was
- Mijn grafschrift als het ware 😊-

Het zou
Als alles anders was
Compleet anders zijn
Dan dat
Wat nu geschreven staat
In mij

Het zou
Zo zonder mij
Niet beter zijn
Dan dit
Hoewel
Toch minder mooi

Water

soms

als bij het fietsen in de wind
mijn ogen vollopen
met water

of bij te felle zon
de tranen barsten
in mijn ogen

verbrokkelen stenen in de dam
verschuiven zakken zand
in de versterkte dijk

dreigt
al het water
van vroeger en van later

Weet

weet wel
dat ik pijn niet kan stelpen
verdriet niet kan helen
angst niet kan hozen

weet wel
dat ik bij je blijf
als het kolken stijgt
als het water stroomt
en de dam dreigt te breken

weet dan
dat ik bij je wil zijn
als de wind de leegte inraast
en niets meer is te horen
dan het licht van de toren

weet
dat ik dan bij je zal staan
aan de rand van het donkere stromen
en jij over het water zal gaan

Nacht

Soms wou ik
dat dag gewoon als nacht was
helder
zacht
grenzeloos
en stil
alles zomaar daar

Soms wou ik
dat dag gewoon als nacht was
alles voorbij
alles zal
alles kan
als de zon komt
morgen

kom dan
laat de storm bedaren
kom dan en word weer zacht
duizendmaal zachter dan het zachtste wat kan
kom dan
wees weer het tederste tedere dat je ooit was
zachter nog zachter dan het zachtste wat kan
duizendmaal zachter dan het zachtste wat kan
kom dan

en hou me dicht bij je
blijf bij me tot de storm is
geluwd
blijf dichtster dan het dichtste
wat kan
duizendmaal dichtster dan het
dichtste wat kan
kom dan
zachter dan ooit tevoren
zacht als het begin van de
vurigste storm
zacht als de heetste woestijn-
wind
duizendmaal heter dan het
heetste wat kan
kom dan weer bij me

het smeulende vuur blijft wel gloeien
laat het maar rimpelloos lijken
nat en koortsig zal ik de storm wel herkennen
duizendmaal sterker dan het sterkste wat kan
kom dan mijn liefste
laat me je vinden
laat me je kussen
zo zacht als maar kan
duizendmaal zachter dan het zachtste wat kan
en zachter dan wat iemand ooit zag
laat ik je komen

Na de zomer - Zij

Na de zomer
Komt - zo wordt gezegd – de herfst
En dan de kou

Maar zij hoeft niets meer in te halen
Negeert de naderende vorst
Verbaast de eerste winterbries
met geur van wilde rozen

Ze spreidt haar armen uit
Laat ongeremd haar tranen stromen
Vertelt – als zij dat wil –
Nog honderden verhalen

Ze vloekt ze schatert zonder schroom
Kijkt niet meer achterom
Zegt stoer t is al verloren pijn
En toch – zwijgt zij - is niets voorbij

Na de zomer - Hij

Na de zomer
Komt - zo wordt gezegd – de herfst
En dan de kou

Maar hij hoeft niets meer in te halen
Negeert de naderende mist
Vaart schaamteloos de scherpste koers
Verbaast de winterstorm met tedere gebaren

Hij spreidt zijn armen uit
Laat ongeremd zijn tranen stromen
Vertelt – alleen als hij dat wil –
De honderden verhalen

Hij vloekt hij schatert zonder schroom
Kijkt niet meer achterom
Zegt och t is al verloren pijn
En toch – zwijgt hij - is niets voorbij

zee

over het lege strand
voorbij de burchten
verlaten verloren in het zand
loop ik
met woedende voeten
door het laatste stuk waterig land
tot bij de zee

en daar
waar alleen nog zee is
geen antwoord geen vragen
wacht mij
het oorverdovend zwijgen
het schitterende kolkende dampende water
dat bruisend en gloeiend uiteenspat
in licht

daar vloeit de stroom van schelpen en wolken
onstuitbaar en gulzig
teder
ineen
verbreedt dan oeverloos moeiteloos
tot alleen nog maar
uitzicht op zee

dan wordt alles adem
diep
onverstoorbaar
in ruisende ruisende golven
is er
alleen nog de zee
met altijd de wind
en altijd weer meeuwen

Het zijn de vogels

het zijn de vogels
die er toe doen
niet de paarden
of de honden

het zijn de vogels
die doen opkijken
niet de treinen
of de mieren

het zijn de vogels
die opduiken
tussen de wolken
zonder ons toedoen

het zijn de meeuwen
die krijzen in de mist
of uit het niets
de grote zwarte raaf

het zijn de vogels
die er toe doen
als uit het duister
de blauwe ochtend komt

het zijn de vogels
die het verschil maken
tussen leegte
en hoop

DANIE STAUT
schilderijen
tekeningen

**MARLEEN
DE MAESSCHALCK**
gedichten